କେ. ବି. ହ୍ୟାଣ୍ଡିକ୍ରାଫ୍ଟସ୍ ଏମ୍ପୋରିୟମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 28, 1993

[ବି. ପି. ଜୀବନ୍ ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1973:

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ଏବଂ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନିୟମାବଳୀର ଫର୍ମ-A ସହିତ ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନିୟମାବଳୀ, ନିୟମ 21 ସହିତ ଧାରା 9, 24, ଏସ୍.ଟି. ଫର୍ମ-15 -ହରିୟାଣା ମଧ୍ୟରେ କଞ୍ଚାମାଲ କିଣାଯାଇଥିଲା -ଏହି କଞ୍ଚାମାଲରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ, ଯେଉଁମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରପ୍ତାନୀ କରନ୍ତି - କ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ ହେବକି ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 - ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ -ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିକ୍ରୟ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ହେଉ, ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ହେଉ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟ -ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 9835/1983

ଆବେଦନକାରୀ-ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 24 ସହିତ ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 21 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏସ୍.ଟି-15 ଘୋଷଣା ଫର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କଞ୍ଚାମାଲ କିଣିଥିଲେ, କ୍ରୟ ଟିକସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଭାରତ ବାହାରକୁ ରପ୍ତାନୀ କରୁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଦିଲ୍ଲୀର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମ H ଜାରି କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବିକ୍ରୟ/କ୍ରୟ ଉପରେ ଟିକସ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ।

ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ନମ୍ବର **1227/1980**ରେ ମେସର୍ସ ମୁରଲୀ ମନୋହର ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ, ପାନିପଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଫର୍ମ **H** ବିରୁଦ୍ଧରେ ରପ୍ତାନି ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟିକସ ଗଣନା କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଞ୍ଚାମାଲ କ୍ରୟ ଉପରେ ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **9** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରୟ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ କ୍ରୟ ଟିକସ ଆଦାୟର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ମୁରଲୀ ମନୋହର ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ।

ଯେହେତୁ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ସାମୁହିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା, ସମସ୍ତ ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ଏକତ୍ର ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ରଖିଥିଲେ ଯେ ମୁରଲୀ ମନୋହର **1991 [1]** ଏସ.ସି.ସି. **377** ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ଫଇସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: **1.1** ମୁରଲୀ ମନୋହର ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ତିନି ପ୍ରକାରର ବିକ୍ରୟ ହୋଇପାରିବ, ଯଥା ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ, ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଜଣେ ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ ଏକ ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ହେବ; ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ କହୁଛି, ଏହା ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **9** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରୟ ଟିକସ (କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ) କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ ନାହିଁ । ତେବେ ହୋଟେଲ ବାଲାଜି ମାମଲାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ବର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଏକ ବର୍ଗ ରହିଛି । ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଗ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ହରିୟାଣାର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ତାଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀକୁ ହରିୟାଣା ବାହାରକୁ ନିଅନ୍ତି (ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିକ୍ରୟ ନକରି), ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି । ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ହରିୟାଣା ଅଧିନିୟମର ଧାରା **9** ଅନୁଯାୟୀ, ହରିୟାଣା ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପାଦନ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ କ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ

ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ।

ମୁରଲୀ ମନୋହର ମାମଲା **[1991] 1 ଏସ୍.ସି.ସି. 377, ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।**

ଗୁଡ୍ ଇୟର୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **[1990] 2 ଏସ୍.ସି.ସି. 71, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି **ଜେ.ଟି. (1992) 6 ଏସ୍.ସି. 182 ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲା ।**

2.1. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ ତଥ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନୁହେଁ । ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଧାରା 5 (1) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିକ୍ରୟ ଏକ ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ, ଏକ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ, ଏକ ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟ କି ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଧାରା 5 (3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉପାନ୍ତ ବିକ୍ରୟ କି ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ଏହା ସର୍ବଦା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବ ।

2.2.ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୁରଲୀ ମନୋହର, ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଏହି ରାୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ଆଇନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାଗୁଡିକର ଫଏସଲା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : 1983 ର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 9835-38 ।

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ଏହା ସହିତ

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟାଗୁଡିକ 7468-7469/81, 3838-39/83, 5398/85, 5435/85, 386/84, 1489/86, 12691/85, 489-90/83, 81/83, 68/86 ଏବଂ 1065/87

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋୟଲ, ବି.ବି. ସାହନୀ ଏବଂ ସର୍ଭ ମିତ୍ତର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଡି.ପି. ଗୁପ୍ତା, ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦୁ ମାଲହୋତ୍ରା, ସୁଶ୍ରୀ ଆୟଶା ଖତ୍ରୀ, ସୁଶ୍ରୀ ଭି. ମୋହନା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନିଶା ବାଗଚୀ ।

ହ୍ୟାଣ୍ଡିକ୍ରାଫ୍ଟସ୍ ଏମ୍ପୋରିୟମ୍ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବି.ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ]

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବି.ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକରେ ଏକ ସାମୁହିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ ହୋଇଛି । ଆମେ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ମେସର୍ସ କେ.ବି. ହ୍ୟାଣ୍ଡିକ୍ରାଫ୍ଟସ୍ ଏମ୍ପୋରିୟମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 9835/1983ରେ ଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ନେଇପାରିବା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀର ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟରେ ନିୟୋଜିତ ସଂସ୍ଥା । ସେମାନେ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 24 ସହିତ ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 21 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏସ୍.ଟି-15 ଘୋଷଣା ଫର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କଞ୍ଚାମାଲ କିଣିଥିଲେ । ଫର୍ମ S.T.15 ଜାରି କରି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ କଞ୍ଚାମାଲରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ସମୟରେ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରପ୍ତାନି ସମୟରେ ବିକ୍ରି କରାଯିବ । ଉକ୍ତ ଫର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଏପରି କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ କ୍ରୟ ଟିକସ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପରେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିବଦଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭାରତ ବାହାରକୁ ରପ୍ତାନୀ କରିଥିଲେ । ଦିଲ୍ଲୀର ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ସମୟରେ, ଦିଲ୍ଲୀର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମ-H ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ରପ୍ତାନୀ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।ଉକ୍ତ ବିକ୍ରୟ/କ୍ରୟ ଉପରେ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଟିକସ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ।

ହରିୟାଣା ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1973 ର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ *ମେସର୍ସ ମୁରଲୀ ମନୋହର ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ, ପାନିପଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ* (ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1227/1980) ମାମଲାରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଞ୍ଚାମାଲ କ୍ରୟ ଉପରେ ହରିୟାଣାର ବିକ୍ରୟ ଟିକସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିଥିଲେ । ତେବେ, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଫର୍ମ-H ବିରୁଦ୍ଧରେ ରପ୍ତାନି ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟିକସ ଗଣନା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ସିଧାସଳଖ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ମାମଲାରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ଅନୁସରଣ କରିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନଥିଲା ।

ମୁରଲି ମନୋହର ମାମଲାରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଫଇସଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଟୋବର 25, 1990ରେ କରାଯାଇଛି ([1991] 1 ଏସ.ସି.ସି. 377ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଛି) । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡିକରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଡିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆମେ ଏହା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଟିକିଏ ପୃଷ୍ଠଭୂମି କହିବା ଆବଶ୍ୟକ । *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବରୁ *ଗୁଡଇୟର ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* [1990] 2 ଏସ୍.ସି.ସି.71 ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସବ୍ୟସାଚୀ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଙ୍ଗନାଥନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀ ହରିୟାଣାରୁ (ବିକ୍ରୟ ନକରି) ଉତ୍ପାଦନକାରୀଙ୍କ ଶାଖା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ଡିପୋକୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ଡିପୋକୁ ନିଆଯାଏ, ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଏହିପରି ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନରେ ବ୍ୟବହୃତ କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କ୍ରୟ ଟିକସ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏପରି ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ମାଲ ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ଭଳି ହେବ, ଯାହା କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ । ଧାରା 9, ଯାହା ସେତେବେଳେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଏପରି କଞ୍ଚାମାଲରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହୁଏ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ସମୟରେ ବିକ୍ରି ହୁଏ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରପ୍ତାନି ସମୟରେ ବିକ୍ରି ହୁଏ, ତେବେ କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି କ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । *ଗୁଡଇୟର*ରେ ଘୋଷିତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ପରେ, କିନ୍ତୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. ରଙ୍ଗନାଥନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଭି. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବି.ପି.

ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ)ଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ତିନି ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ *ଗୁଡଇୟର* ସଠିକ୍ ଆଇନ ସ୍ଥିର କରେ ନାହିଁ - *ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି* ଜେ.ଟି. (1992) 6 ଏସ୍.ସି. 182 ଦେଖନ୍ତୁ । ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 9ର ଯୋଜନା ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ସେହି ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ କ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହିପରି କଞ୍ଚାମାଲରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ନିଆଯାଏ (ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ନକରି କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରପ୍ତାନି-ବିକ୍ରୟ ମାଧ୍ୟମରେ ନୁହେଁ) । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏପରି ଟିକସ ମାଲ ପରିବହନ ଟିକସ ନୁହେଁ । *ବାଲାଜୀ* ମାମଲାରେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ।

ମୁରଲୀ ମନୋହର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏଠାରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ସହିତ ଯଥେଷ୍ଟ ସମାନ ଥିଲା । ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଟିକସ ନଦେଇ କଞ୍ଚାମାଲ କିଣୁଥିଲେ, ସେଥିରୁ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଭାରତ ବାହାରକୁ ରପ୍ତାନୀ କରୁଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଥିଲା ଯେ ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (3) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଏକ ଉପାନ୍ତ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ଆହୁରି, ଯେହେତୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟକୁ ଛାଡ଼ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଧାରା 5 (3) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଉପାନ୍ତ ବିକ୍ରୟକୁ ନୁହେଁ, ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ଟିକସ ଲାଗୁ ହେବ । ଆବେଦନ ଉପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ହରିୟାଣା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 (1988 ର ହରିୟାଣା ଅଧିନିୟମ 1 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ) ଧାରା 5 (3) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ବିକ୍ରୟକୁ ମୁକ୍ତ କରିନଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଧାରା 5 (1) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ବିକ୍ରୟକୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ତଥାପି, ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣ ଉପରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା: "ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ କେବଳ ତିନୋଟି ବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟରେ ଆସିପାରିବ: ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସ୍ଥାନୀୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନୀ ବିକ୍ରୟ .... ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଗର ବିକ୍ରୟ ବିଷୟରେ ଭାବନା କରିବାରେ ଆମ୍ଭେ ଅସମର୍ଥ ଯାହା ସ୍ଥାନୀୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।" ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କୁହେ ଯେ କେବଳ ତିନି ପ୍ରକାରର ବିକ୍ରୟ ହୋଇପାରିବ, ଯଥା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ, ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଜଣେ ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ ଏକ ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ହେବ; ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହା ହରିୟାଣା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରୟ ଟିକସ (କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ) କୁ ଆକର୍ଷିତ

କରେ ନାହିଁ, ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କୁହାଯାଇଛି: କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (3) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ବିକ୍ରୟ ହରିୟାଣା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ ହୋଇନଥିଲା ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ *ଗୁଡଇୟରରେ* ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ, ଯାହା *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ସମୟରେ ଏକ ଠିକ୍ ଆଇନ ଥିଲା । ତଥାପି, *ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀ* ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ବର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଏକ ବର୍ଗ ଅଛି । ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଗ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ହରିୟାଣାର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ବିକ୍ରୟ ନକରି ତାଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ ହରିୟାଣାରୁ ବାହାରକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି । ହରିୟାଣାର ଜଣେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ବିକ୍ରି ନକରି ନିଜ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଦିଲ୍ଲୀ ନେଇଯାଆନ୍ତି ବୋଲି ଆମେ ଯାହା କହୁଛୁ, ତାହା ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହାୟକ ହେବ । ଦିଲ୍ଲୀରେ; ଯଦି ସେ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଲାଭଦାୟକ ମନେ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏହାକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିବେ । କିମ୍ବା ଯଦି ସେ ଏହାକୁ ଦିଲ୍ଲୀର କୌଣସି ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିବା ଅଧିକ ଲାଭଦାୟକ ମନେ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସେହି ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିବେ । ଏହି ଦୁଇଟି ବିକ୍ରୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟ ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହା ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିରେ, ଏହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉପାନ୍ତ ବିକ୍ରୟ । ହରିୟାଣା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଅନୁଯାୟୀ, *ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀ* ଏବଂ *ମୁରଲୀ ମନୋହର* ମାମଲାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ହରିୟାଣା ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ କ୍ରୟ ଟିକସ ଆଦାୟ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହାକୁ ଏହି ଦୁଇଟି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମକୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ, ତଥ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯିବା ଆମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୁହେଁ । ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଧାରା 5 (1) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିକ୍ରୟ ଏକ ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ, ଏକ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ, ଏକ ରପ୍ତାନି ବିକ୍ରୟ କି ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଧାରା 5 (3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉପାନ୍ତ ବିକ୍ରୟ କି ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ସର୍ବଦା ଏହା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଏ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଆଇନର ଘୋଷଣା କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବିକ୍ରୟ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ଅଟେ । ତାହା ହୋଇପାରେ, କିମ୍ବା ନ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । *ମୁରଲୀ ମନୋହର,*

ହୋଟେଲ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଏହି ରାୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫଏସଲା କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛୁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ଫଇସଲା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଭି.ପି.ଆର୍. ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ଫଇସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।